

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B1-23C/24/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1117211506
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Kristína Trubianska
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:1117211506.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, v konaní pred sudkyňou JUDr. Kristínou Trubianskou, v spore žalobcu: 1st restructuring, k. s., so sídlom Kominárska 2, 4, Bratislava, IČO: 50 151 959, správca úpadcu V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X.I. H. XX, Z., v časti petitu 1 a 2, V. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. H. XX, Z., v časti petitu 3 a 4, proti žalovaným: 1/ V. R. E., W. XXXX/XB, Z., 2/ Okenica & Co. s. r. o., so sídlom Pražská 11, Bratislava, IČO: 36 866 512, právne zastúpený: MST PARTNERS, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Laurinská 3, Bratislava, IČO: 36 861 545, za účasti intervenienta na strane žalovaného 2/: Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Digital Park I, Einsteinova 21, Bratislava, IČO: 31 383 408, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefánikova 8, Bratislava, IČO: 36 853 186, o náhradu škody, ochranu osobnosti a primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I Súd žalobu zamietá.

II Súd priznáva žalovanej 1/, žalovanému 2/ a intervenientovi na strane žalovaného 2/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou pôvodne Okresnému súdu Bratislava I dňa 09.05.2017, opravenou a doplnenou podaním zo dňa 10.02.2020, podaním zo dňa 17.06.2020 a podaním zo dňa 24.08.2020, sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi spôsobenú škodu vo výške 187.500,- eur, a to do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia (petit I.), žalovanému 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi škodu vo výške 36.656,- eur, a to do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia (petit II.), žalovanému 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi za spôsobenú nemajetkovú ujmu 125.500,- eur, a to do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia (petit III.) a určil, že konaním žalovaného 1/ a 2/ bolo spoločne a nerozdielne porušené základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (petit IV.).

1.1 Žalobca žalobu doplnenú podaním zo dňa 10.02.2020, podaním zo dňa 17.06.2020 a podaním zo dňa 24.08.2020, odôvodnil tým, že dňa 08.08.2009 podal žalobu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX vedenom Katastrálnym úradom v Z., Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu (ďalej len „Nehuteľnosť“), pričom mu súd v predmetnom konaní dňa 06.05.2011 uznesením sp. zn. 9C 381/2009 ustanovil zástupcu z radov advokátov, žalovaného 2/. Zastupovaním bola poverená žalovaná 1/, prokuristka advokátskej kancelárie. Žalobca dňa 06.01.2015 prekonal infarkt myokardu, bol hospitalizovaný v Č.H. Z. a v Českej republike sa nachádzal do 20.02.2015. Dňa 23.01.2015, počas neprítomnosti žalobcu, súd rozhodol rozsudkom tak, že návrh žalobcu zamietol, okrem iného z dôvodov námietky žalovaných, že po trojmesačnej prekluzívnej lehote súd nemôže prejednávať neplatnosť dražby. Žalobca sa po prepustení z nemocnice dňa 14.02.2015 dohodol so žalovanou 1/, že vypracuje odvolanie, ktoré podá keď jej bude doručený rozsudok s poukazom, že v tomto prípade mal dať súd prednosť dohovoru v zmysle čl. 154c a zaoberať sa

neplatnosťou dražby aj po uplynutí prekluzívnej lehoty, nakoľko okolnosti prípadu boli hodné osobitného zreteľa, pretože k prechodu vlastníckych práv došlo počas žalobcovej dlhodobej neprítomnosti na Slovensku (11.06.2001 - 13.10.2005). Žalobca žalovanú 1/ niekoľkokrát urgoval, aby zistila, prečo rozsudok mešká, pričom ona ho ubezpečovala, že rozsudok ešte neobdržala a nemá sa „strachovať“, odvolanie má pripravené, len čo ho obdrží odvolanie podá. Advokátska kancelária prevzala rozsudok, ale odvolanie nepodala, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.04.2015. Žalobca sa o uvedenej skutočnosti dozvedel nahliadnutím do spisu 05.05.2015, rozsudok mu nebol doručený. Žalobca z opatrnosti podal žalobu v dvojročnej subjektívnej lehote, aj keď je názoru, že táto mu uplynie až dňom doručenia rozsudku.

1.2 Žalovaná 1/ zabudla podať odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 9C/381/2009-281 zo dňa 23.01.2015 (ďalej len „Rozsudok“), žalobcovi nechcela telefonicky oznámiť príčinu opomenutia podať odvolanie, následne mu na osobnom stretnutí mala klamať, že asistentka - zamestnankyňa žalovaného 2/ zabudla rozsudok na stole a neodovzdala ho, a tak žalovaná 1/ zmeškala lehotu a nepodala odvolanie, čo neskôr tvrdila aj pred policajným vyšetrovateľom. Žalovaná 1/ žalobcovi tvrdila, že urobí ďalšie opravné úkony, ako žiadosť o odpustenie zmeškanej lehoty, dovolanie na Najvyšší súd SR a pôjdu až do Štrasburgu. Podľa žalobcu nesie žalovaná 1/ väčšiu zodpovednosť za neurobený úkon, nakoľko tak ako sa dohodla so žalobcom na osobnom stretnutí, mohla podať opravný úkon, návrh na odpustenie zmeškanej lehoty, čo neurobila, ako aj ďalšie opravné úkony - dovolanie na Najvyšší súd, mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora, sťažnosť na ústavný súd s možnosťou domáhať sa porušenia práv pred medzinárodným súdom v Štrasburgu. Žalovaný 2/ nesie rovnakú zodpovednosť, nakoľko bol konateľom spoločnosti a nevykonával dostatočne obozretne kontrolnú činnosť tak, aby sa nemohlo stať, že pracovníčka zabudla na poštu, ktorá bola doručená na stole a nechala ju tam ležať až do doby, keď žalovaný zistil už právoplatnosť rozsudku, proti ktorému sa už nedalo odvolať. Z uvedených dôvodov sa žalobca domnieva, že žalovaní zodpovedajú za škodu spoločne a nerozdielne. Nezodpovedným konaním, resp. nepodaním odvolania a ostatných opravných úkonov došlo k porušeniu povinnosti pri výkone advokácie - žalobca má za to, že to bol úmysel, aby sa nedovolal spravodlivosti.

1.3 Dňa 11.06.2015 podal žalobca trestné oznámenie, nakoľko mal podozrenie, že išlo o vopred pripravenú schému, aby nemohol získať jeho rodinný dom v hodnote 14 mil. Sk ako ho predávala realitná kancelária. Dňa 22.06.2015 podal žalobca Podnet na vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti a náhradu vzniknutej škody na Slovenskú advokátsku komoru (ďalej len „SAK“). Keďže žalovaná 1/ žiaden zo sľúbených úkonov neurobila, podal žalobca dňa 29.06.2015 sám žiadosť o odpustenie zmeškanej lehoty, pričom táto bola odmietnutá, lebo nevedel, že musí byť priložené aj odvolanie. Žalovaná 1/ podala odvolanie proti zamietnutiu žalobcovej žiadosti a žalobcovi ďalej tvrdila, že podá ďalšie opravné prostriedky. Dňa 22.10.2015 bolo žalobcovi doručené uznesenie vyšetrovateľa CVS: T.-XXXX/X-O.-Z.-XXXX-K. zo dňa 24.09.2015, podľa ktorého bola vec odovzdaná na disciplinárne konanie SAK, nakoľko došlo k disciplinárnemu previneniu porušením povinnosti advokáta v zmysle zákona o advokácii. Dňa 02.02.2016 bolo žalobcovi doručené oznámenie od predsedu revíznej komisie SAV (pozn.: zrejma chyba v písaní, správne malo byť SAK), že sťažnosť na postup advokátov bola prerokovaná a predseda revíznej komisie podal návrhy na začatie disciplinárneho konania. Žalobca dňa 11.05.2016 zaslal do SAV (pozn.: zrejma chyba v písaní, správne malo byť SAK) Doplnenie k sťažnosti na postup advokátov, v ktorom podrobnejšie vysvetlil skutočnosti, ktoré nasvedčujú, že išlo o úmyselné konanie podľa vopred pripravenej schémy. Dňa 27.01.2017 žalobca po osobnej návšteve SAV (pozn.: zrejma chyba v písaní, správne malo byť SAK) podal žiadosť o zúčastnenie sa na pojednávaní, aby mohol senátu osobe vysvetliť okolnosti nasvedčujúce tomu, že išlo o „spiknutie“ proti jeho osobe a požiadal o mimoriadny spôsob vypočutia žalovanej 1/ a jej asistentky, ktorá nebola vypočutá políciou.

1.4 Žalobca v súvislosti so zodpovednosťou advokáta za škodu spôsobenú klientovi poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.10.2010, sp. zn. 3 M Cdo 18/2009, ako aj ustanovenie § 26 ods. 1 v nadväznosti na § 15 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) a skutočnosť, že limit poistného plnenia pre prípad zodpovednosti za škodu má „advokátska spoločnosť“ vo výške 1.500.000,- eur.

1.5 Na odôvodnenie petitu I. žalobca uviedol, že prejednávanie samotnej zmeškanej lehoty pre podanie odvolania proti rozsudku, ktorým bola žaloba odmietnutá nie je jediným dôvodom, ale premlčanie nároku žalobcu na vydanie nehnuteľnosti rodinného domu, čím dochádza k výraznému oslabeniu subjektívneho práva žalobcu v prípade úspešnosti v odvolacom konaní. Vznik škody je hodnota prejednávanej veci, rodinného domu, najmenej vo výške najmenšieho podania 6.000.000,- Sk v procese nezákonnej dobrovoľnej dražby v zmysle zápisnice o vykonaní dražby.

1.6 Na odôvodnenie petitu II. žalobca uviedol, že premlčanie nároku žalobcu na vydanie alebo náhradu škody za stratu hnutelného majetku nachádzajúceho sa v rodinnom dome, čím dochádza k zásadnému oslabeniu jeho subjektívneho práva v prípade úspešnosti v odvolacom konaní. Vznik škody je hodnota hnutelného majetku, ktorý sa stratil a nebol predmetom dražby, najmenej vo výške uznesenia vyšetrovateľa CVS: T.-XXX/OVK-Z.-XXXX zo dňa 12.06.2008, ktorý ho vyčíslil na cca 1.237.250,- Sk.

1.7 Ku nemajetkovej ujme uplatnenej petitom III. žalobca uviedol, že došlo k porušeniu jeho osobnostných práv tým, že žalovaní nesplnili a zanedbali svoje povinnosti, ktoré vyplývali z právneho vzťahu zastúpenia klienta advokátom pri poskytovaní právnej pomoci. Nemajetková ujma nastala tým, že mu to spôsobilo psychickú traumu v zložitej životnej situácii po prekonaní infarktu myokardu, psychické problémy, nespavosť, a nenapraviteľné nevýhody, ktoré viedli až k rozvráteniu rodinných vzťahov, rozvodu manželstva a odlúčenia detí od rodičov a napokon nepriznanie vyživovacej povinnosti manželky vzhľadom na žalobcov nízky dôchodok. Nemajetkovú ujmu podľa utrpenia vyčíslil na 4.000.000,- Sk.

1.8 Žalobca má za to, že príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiaca s výkonom advokácie a vznikom škody je v tom, že neúspech žalobcu ako klienta je dôsledkom porušenia povinnosti advokáta v súvislosti s výkonom advokáta, nakoľko keby nedošlo k tomuto porušeniu mohol byť v odvolacom konaní úspešný alebo využitím ďalších opravných prostriedkov až po ESLP v Štrasburgu a nestratil by rodinný dom vo výške najmenej vyvolávacej ceny na dražbe vo výške 6.000.000,- Sk. Týmto konaním nespravodlivý rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a žalobca stratil možnosť podať odvolanie. Žalobca má za to, že išlo minimálne o konanie v rozpore s dobrými mravmi. Podľa žalobcu okolnosti nasvedčujú tomu, že bol spáchaný rafinovaný zločin v súvislosti s tzv. dobrovoľnou dražbou a v tomto prípade neplatí 3-mesačná prekluzívna lehota na preskúmavanie zákonnosti dražby súdom a žalobca by bol na 99 % v odvolacom konaní úspešný. V súvislosti s prípadnou obranou žalovaných, že odvolanie by bolo neúspešné, žalobca poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo 20/2011, podľa ktorého nedošlo k prevodu vlastníckych práv prostredníctvom dobrovoľnej dražby, nakoľko návrh na vykonanie dobrovoľnej dražby podal nevlastník, čo zákon nepripúšťa. To znamená, že ani platná dobrovoľná dražba, proti ktorej v lehote uvedenej v § 21 zákona č. 527/2002 Z. z. nebola podaná žaloba o neplatnosť, nemôže spôsobiť nadobudnutie vlastníckeho práva vydražiteľom, ak navrhovateľ dražby nebol sám vlastníkom predmetu dražby. Žalobca má za to, že dobrovoľná dražba na návrh nevlastníka je neplatná, došlo k nezákonnému obohateniu, čo je trestný čin, pričom uvedené je aj žalobcov prípad. V žalobcovom prípade malo ísť podľa žalobcu o identickú situáciu nakoľko navrhovateľ dobrovoľnej dražby, ktorá sa uskutočnila počas jeho dlhodobej neprítomnosti na Slovensku, nebol vlastníkom nehnuteľnosti a niekto v mene žalobcu podpísal povinnú zápisnicu o odovzdaní predmetu dražby, teda dobrovoľná dražba sa uskutočnila bez vedomia žalobcu na návrh nevlastníka. Žalobca má za to, že jeho odvolanie by bolo úspešné, uviedol, že tým preukazuje aj škodu vo výške rodinného domu a bezdomovectva, čo sa rovná subtílnemu mučeniu, nakoľko došlo k rozvodu manželstva, žalobca sa stal bezdomovcom, utrpel poškodenie zdravia infarktom myokardu a ďalšie a ďalšie nenapraviteľné nevýhody v rámci ochrany osobnosti (účasť na voľbách za starostu, na prezidenta SR), to všetko malo vplyv zavinený žalovanými.

2. Žalobca predložil súdu nasledujúce listinné dôkazy: Návrh na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX vedenom Katastrálnym úradom v Z., Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu, Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č. k. 9C/381/2009-62 zo dňa 06.05.2011, Fotodokumentácia z nemocnice, Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č. k. 9C/381/2009-281 zo dňa 23.01.2015, Podnet na prešetrenie podozrenia zo spáchania viacerých trestných činov zo dňa 11.06.2015, Uznesenie vyšetrovateľa PZ ČVS: T.-XXXX/X-O.-Z.-XXXX K. zo dňa 24.09.2015, Podnet na vyvodenie disciplinárnej zodpovednosti a náhradu vzniknutej škody zo dňa 22.06.2015, Oznámenie sp. zn. 197/1790/2015 zo dňa 22.01.2016, Doplnenie k sťažnosti na postup advokátov zo dňa 11.05.2016, Žiadosť o zúčastnenie sa na pojednávaní zo dňa 27.01.2017, Žiadosť o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci zo dňa 16.01.2017, Žiadosť o odpustenie zmeškanej lehoty a Žiadosť o obnovu konania zo dňa 28.04.2017, Uznesenie vyšetrovateľa PZ ČVS: T.-XXX/OVK-Z.-XXXX zo dňa 12.06.2008, Sťažnosť na postup vyšetrovateľa - žiadosť o obnovu konania zo dňa 30.04.2017, Odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 9C/381-281 zo dňa 23.01.2015.

3. Súd lustráciou zistil, že dňa 22.05.2018 bolo v Obchodnom vestníku pod č. 97/2018 zverejnené rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1CoKR/89/2017 zo dňa 15.05.2018, ktorým Krajský súd v Bratislave zmenil odvolaním napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava I č. k. 4K/4/2017-120 zo dňa 21.06.2017 tak, že vyhlásil konkurz na majetok dlžníka: V. W., nar. XX.XX.XXXX, so sídlom X. H. XX, XXX XX Z., štátny občan SR. Vzhľadom na uvedené súd vyzval správcu úpadcu ako aj

samotného úpadcu, aby sa v lehote 30 dní od doručenia výzvy vyjadrili, či v zmysle ustanovenia § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii navrhujú pokračovanie v predmetnom konaní ex lege prerušenom v dôsledku na žalobcu vyhláseného konkurzu. Úpadca ako aj správca úpadcu navrhli pokračovanie v konaní, žalobca podaním doručeným súdu dňa 18.01.2021 a správca úpadcu podaním doručeným súdu dňa 04.02.2021.

4. Žalovaná 1/ v písomnom vyjadrení zo dňa 11.06.2021 doručenom súdu dňa 15.06.2021 namietala svoju pasívnu legitímáciu a poukázala na to, že žalobca tvrdí, že údajne nekonaním aj žalovanej 1/ malo dôjsť na strane žalobcu k vzniku škody a pod., pričom žalovaná 1/ mala túto škodu spôsobiť ako prokurista a splnomocnený právny zástupca žalovaného 2/. Aj napriek uvedenému tvrdeniu žalobca označil ako žalovanú 1/ fyzickú osobu s trvalým pobytom na žalobcom uvedenej adrese. Zohľadňujúc uvedené je zrejmé, že žalovaná 1/ nemá v konaní pasívnu legitímáciu, a preto žiadala žalobu voči žalovanej 1/ zamietnuť.

4.1 Žalovaná 1/ ďalej poukázala, že žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia a predloženia dôkazov. Žaloba trpí vadami, a to tak v popísaní skutkového stavu veci, ako aj právnej stránke veci, je nezrozumiteľná, zmätočná, nedôvodná, pričom žalobca neúplne a nepravdivo opísal skutočnosti, o ktoré opiera svoj nárok a tieto účelovo prispôbil. Žalobca síce uviedol, že žaluje žalovaných na náhradu škody, tiež za porušenie ochrany jeho osobnosti, no neuviedol dostatočné tvrdenia, tieto neodôvodnil a nepreukázal. Žalovaná 1/ mala za to, že argumentácia žalobcu neobstojí, žalobu je potrebné odmietnuť alebo zamietnuť, príp. sú vo veci splnené podmienky na postup podľa § 138 CSP.

4.2 Žalovaná 1/ v plnom rozsahu poprela tvrdenia žalobcu a uviedla, že žalobca podal dňa 11.08.2009 na Okresnom súde Bratislava IV žalobu o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX, ktoré konanie bolo vedené pod sp. zn. 9C/381/2009. Rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV č. k. 9C/381/2009-62 zo dňa 06.05.2011 bol žalobcovi ustanovený právny zástupca - žalovaný 2/, ktorého bola žalovaná 1/ zároveň prokuristom, a ktorý žalovanú 1/ substitučne poveril na zastupovanie žalobcu v tomto konaní. Dňa 23.01.2015 bol Okresným súdom Bratislava IV vydaný rozsudok č. k. 9C/381/2009-281, ktorým súd žalobu zamietol. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 17.04.2021. Predmetný rozsudok bol vyhlásený na pojednávaní dňa 23.01.2015, ktoré sa konalo bez prítomnosti žalobcu, a to aj napriek tomu, že právny zástupca W.. L. B. N., vtedy advokátska koncipientka substitučne poverená žalovanou 1/, žiadala o odročenie pojednávania z dôvodu, že žalobca sa ho nemohol zo zdravotných dôvodov zúčastniť, pričom trval na svojej prítomnosti. O výsledku pojednávania, ako aj o samotnom rozhodnutí súdu žalovaná 1/ žalobcu riadne informovala. Žalovaná očakávala doručenie rozsudku a bola pripravená podať proti nemu odvolanie. Od 01.03.2015 žalovaná 1/ ako advokátka zmenila sídlo advokátskej kancelárie na adresu E. XX, Z. a od tohto momentu sa nezdržovala v priestoroch žalovaného 2/, ani do nich nevstupovala, pričom o doručovanej pošte žalovanému 2/ mala vedomosť výlučne na základe informácie poskytnutej jej žalovaným 2/, resp. asistentkou žalovaného 2/. Žalovaná 1/ bola v tomto čase vedená ako prokuristka žalovaného 2/, jej funkcia bola však len formálna, pričom dohoda medzi žalovanými bola, že žalovaná 1/ bude tejto funkcie zbavená. Od vyhlásenia rozsudku dňa 23.01.2015 uplynul dlhší čas, z dôvodu ktorého sa žalovaná 1/ z dôvodu opatrnosti informovala e-mailom dňa 16.03.2015 u žalovaného 2/, či nebol predmetný rozsudok ešte stále žalovanému 2/ doručený. Žalovaný 2/ zaslal žalovanej 1/ informáciu, že predmetný rozsudok zatiaľ nebol doručený a zaslal pokyn svojej asistentke, aby na uvedené dozrela. O uvedenej skutočnosti spolu žalovaní komunikovali aj telefonicky. Dňa 20.04.2015 asistentka žalovaného 2/ zaslala žalovanej 1/ e-mail, v ktorom sa dopytovala, či bolo vo veci žalobcu podané odvolanie proti predmetnému rozsudku. Žalovaná 1/ na uvedený dopyt reagovala tak, že do tohto dňa nemala ani len informáciu o tom, že by mal byť predmetný rozsudok už doručený, týmto nedisponovala, a tak nemala objektívny dôvod odvolanie podávať. Na základe následnej komunikácie so žalovaným 2/ sa žalovaná 1/ dozvedela, že predmetný rozsudok vo veci žalobcu bol žalovanému 2/ doručený ešte dňa 26.03.2015. Až na základe takto získaných informácií žalovaná 1/ zistila, že lehota na podanie odvolania proti predmetnému rozsudku bola zmeškaná.

4.3 Uvedenú situáciu žalovaní riešili so žalobcom na osobnom stretnutí, ktoré bolo plánované po 20.05.2015 s tým, že na tomto sa so žalobcom dohodnú na ďalšom postupe. Žalobca požadoval od žalovaného 2/ finančné zadosťučinenie vo výške 1.000,- eur (v telefonickom rozhovore požadoval 3.000,- eur) s tým, že v opačnom prípade podá návrh na disciplinárne konania na SAK a zároveň podá aj trestné oznámenie. Posledná komunikácia medzi žalobcom a žalovanou 1/ prebehla dňa 03.06.2015, od kedy žalobca žalovanú 1/ viac nekontaktoval. Žalobca podal na žalovanú 1/ trestné oznámenie aj návrh na začatie disciplinárneho konania. Zo žalobcom predloženého uznesenia vyšetrovateľa PZ vyplýva, že žalovaná 1/ sa nedopustila žiadneho trestného činu. Žalovaná 1/ so žalobcom komunikovala

a neporušila žiadnu zo svojich právnych povinností (vyplývajúcu zo stavovských predpisov, či všeobecne záväzných právnych predpisov SR). Žalovaná 1/ poukázala na rozhodnutie VII. Disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie SAK sp. zn.: X. O.. - X/XX:XXXX/XXXX/C zo dňa 14.03.2017, z ktorého je bez akýchkoľvek pochyb zrejme, že disciplinárny senát mal za to, že k zmeškaniu lehoty na podanie odvolania došlo z dôvodu nedostatočnej práce v kancelárii žalovaného 2/ a z toho vyplývajúcej nevedomosti jednotlivých členov advokátskej kancelárie ako aj žalovanej 1/ o doručení rozhodnutia, a tým pádom k nepodaniu odvolania. Zároveň nemôže za zlú organizáciu práce u žalovaného 2/ niesť zodpovednosť žalovaná 1/, a vzhľadom na uvedené konštatoval disciplinárny senát, že konanie žalovanej 1/ nie je porušením stavovských predpisov a tým aj disciplinárnym previnením. Žalovaná 1/ má za to, že je zrejme, že neporušila žiadnu zákonnú povinnosť, nedopustila sa spáchania trestného činu, či disciplinárneho previnenia. Žalovaná 1/ má za to, že v uvedenom prípade nie sú naplnené zákonné predpoklady pre vyodenie zodpovednosti za škodu (resp. ujmu), nakoľko je zrejme a preukázané, že na strane žalovanej 1/ nedošlo k porušeniu žiadnej právnej povinnosti, pričom v tejto súvislosti poukazuje na závery z trestného ako aj disciplinárneho konania.

4.4 Tvrdenie žalobcu, že na jeho strane malo dôjsť ku škode/ujme, ktorú aj vyčíslil, a to z dôvodu, že žalovanou 1/, príp. žalovaným 2/, nebolo podané odvolanie, je absurdné a rovnako absurdné je aj tvrdenie žalobcu, že by bol v odvolacom konaní na 99 % úspešný. Žalovaná 1/ uviedla, že žalobca podal okrem iného aj žalobu o vydanie nehnuteľnosti, ktoré konanie bolo vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 18C/59/2007, neskôr na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 7Co/127/2009 a na Najvyššom súde SR (na základe dovolania žalobcu) pod sp. zn. 7Cdo/34/2011, pričom v predmetnom konaní bol návrh žalobcu o vydanie Nehnuteľnosti právoplatne zamietnutý. V danom spore sa jednalo o totožné nehnuteľnosti ako v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/381/2009, v ktorom nebolo podané odvolanie. V súvislosti so žalobcom predpokladaným a tvrdeným úspechom 99 % žalovaná 1/ dodáva, že v súlade s rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít právoplatné rozhodnutie o žalobe na vydanie vecí tvorí prekážku veci rozhodnutej, pričom poukázala napr. na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/115/2012.

4.5 Pre ustálenie, či došlo k vzniku škody, je potrebné preukázanie porušenia právnej povinnosti, v dôsledku ktorej došlo k zmenšeniu majetku (resp. ujme) na strane poškodeného, pričom žalobca nepreukázal porušenie právnej povinnosti žalovanou 1/ a tým aj vznik škody (či ujmy) na strane žalobcu. V danom prípade nie sú dané podmienky pre samotný vznik škody, a tak nie je vôbec relevantné hovoriť o jej výške. Tvrdenie žalobcu, že mu vznikla škoda/ujma vo výške 6.000.000,- Sk, vo výške 1.237.250,- Sk a vo výške 4.000.000,- Sk, nemajú oporu v skutkovom stave a nie sú ničím preukázané. Tvrdenie žalobcu, že by bol úspešný v odvolacom konaní nepreukazuje vznik škody, či ujmy na strane žalobcu a rovnako ani jej výšku. Je zrejme, že ani suma uvedená v zápisnici o dražbe (6.000.000,- Sk) nie je dôkaz na preukázanie vzniku škody, či jej výšky. Uvedené platí aj vo vzťahu k sume 1.237.250,- Sk, ktorú žalobca použil vychádzajúc z uznesenia vyšetrovateľa PZ. Suma 4.000.000,- Sk, ktorú si žalobca uplatňuje titulom nemajetkovej ujmy je rovnako ničím nepodložená, neodôvodnená a nepreukázaná. K výške škody/ujmy zároveň žalovaná 1/ uviedla, že sumy uvedené žalobcom nekorešponujú s jeho návrhom na rozhodnutie súdu, v ktorom uvádza sumy, ktoré ani po prepočte na euro týmto sumám nezodpovedajú.

4.6 Ak by žalobcovi aj bola vznikla škoda, nie je daná príčinná súvislosť medzi vznikom tejto škody a konaním žalovanej 1/. Keďže žalovaná 1/ neporušila žiadnu svoju právnu povinnosť, nemohlo ani dôjsť v dôsledku jej (ne)konania ku škode na strane žalobcu. Žalobca vznik škody nepreukázal, nakoľko nie je zrejme, že by bol po podaní odvolania v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava IV úspešný. Nepodanie odvolania nezaložilo automaticky vznik zodpovednosti za škodu žalovanej 1/, pretože existencia príčinnej súvislosti musí byť bezpečne preukázaná a nemožno ju len predpokladať, pričom žalovaná 1/ v tejto súvislosti poukázala napr. na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Co/479/2013.

4.7 Žalovaná má za to, že ak by aj súd považoval žalovanú 1/ za pasívne legitimovanú v danej veci, žalobu žalobcu je potrebné v plnom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal porušenie žiadnej právnej povinnosti žalovanou 1/, ktorým by došlo ku škode, či ujme na strane žalobcu, a tým by bola daná príčinná súvislosť medzi konaním žalovanej 1/ a prípadnou škodou.

5. Žalovaná 1/ predložila súdu nasledujúce dôkazy: Vyjadrenie k sťažnosti zo dňa 13.07.2015 spolu s prílohami, Rozhodnutie VII. Disciplinárneho senátu Disciplinárnej komisie SAK sp. zn. X. O..-X/XX:XXXX/XXXX/C zo dňa 14.03.2017.

6. Žalovaný 2/ vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 23.06.2021, doručeným súdu dňa 24.06.2021, vzniesol námietku premlčania prípadného nároku žalobcu na náhradu škody žiadanej žalobcom petitom I. a II. jeho žaloby. Žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu škody uvedený v petite I. a II. od skutočnosti, že žalovaný 2/ v tom čase konajúci prostredníctvom žalovanej 1/ ako prokuristky a substitučne splnomocnenej advokátky, v rozpore s pokynom a záujmami žalobcu, nepodali odvolanie proti Rozsudku. Márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania nadobudol Rozsudok právoplatnosť dňa 17.04.2015, čím mala žalobcovi údajne vzniknúť škoda, ktorú si uplatňuje v predmetnom konaní. Právoplatnosť rozsudku bola vyznačená dňa 28.04.2015. Žalobca sa podľa jeho vlastného vyjadrenia dozvedel o nepodaní odvolania a nadobudnutí právoplatnosti Rozsudku dňa 05.05.2015. V tento deň sa žalobca osobne dostavil do Informačného centra Okresného súdu Bratislava IV, nahliadol do súdneho spisu a vyhotovil z neho fotokópiu Rozsudku, ktorý bol už v tom čase právoplatný a právoplatnosť na ňom bola riadne vyznačená. Žalovaný 2/ poukázal v tejto súvislosti na ustanovenie § 106 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej len „OZ“), podľa ktorého sa právo na náhradu škody premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Je nesporné, že žalobca sa dozvedel o nepodaní odvolania a nadobudnutí právoplatnosti Rozsudku dňa 05.05.2015 a týmto dňom mu začala plynúť subjektívna premlčacia doba na uplatnenie nároku na náhradu škody voči žalovaným súdnou cestou. Žalobcovi subjektívna premlčacia doba uplynula dňa 05.05.2017, pričom tento deň v danom roku pripadol na piatok. Žalobca žalobu doručil konajúcemu súdu dňa 09.05.2017, t. j. po uplynutí subjektívnej (hmotnoprávnej) premlčacej lehoty.

6.1 Žalovaný 2/ v súvislosti so žalobcom uplatnenou škodou v dôsledku straty hnuiteľného majetku poukázal na skutočnosť, že predmetný hnuiteľný majetok sa stratil a nebol ani predmetom dražby, pričom práve dražba mala mať za následok stratu vlastníckeho práva k Nehnuiteľnosti. O odcudzení hnuiteľného majetku žalobca vedel už v roku 2008, čo vyplýva aj z Uznesenia OR PZ v Z. R., ČVS: T.-XXX/OVK-Z.-XXXX zo dňa 12.06.2008. V zmysle dôkazov predložených žalobcom je zrejmé, že tento už v roku 2008 zistil, že mu mala byť spôsobená škoda. Vzhľadom na uplynutý čas sa žalovaný 2/ dôvodne domnieva, že ak by žalovaný 2/ porušením svojich právnych povinností spôsobil žalobcovi škodu na hmotnom hnuiteľnom majetku v roku 2008, k čomu celkom zjavne nedošlo a opak netvrdí ani žalobca, že tento nárok žalobcu na náhradu škody bol premlčaný už pred prípravou žaloby vo veci samej. V prípade, ak by sa súd nestotožnil s uvedeným argumentom žalovaného 2/ a prihliadol na tvrdenia žalobcu, ktorými sa snažil prepojiť vznik škody na hnuiteľných veciach s nepodaním odvolania voči Rozsudku, žalovaný 2/ zastáva názor, že najneskorší možný dátum začatia plynutia premlčacej doby je v tomto prípade deň, kedy sa žalobca dozvedel o nepodaní odvolania a správoplatnení Rozsudku, pričom aj v tomto prípade by bol nárok žalobcu na náhradu škody za stratu hnuiteľného majetku premlčaný dňom 05.05.2017. Vzhľadom na uvedené má žalovaný 2/ za to, že nárok žalobcu na náhradu škody za stratu Nehnuiteľnosti ako aj stratu hnuiteľných vecí je premlčaný.

6.2 Žalovaný 2/ neuznáva nárok žalobcu v celom rozsahu. Žalobca sa v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn.: 9C/381/2009 domáhal určenia vlastníckeho práva k Nehnuiteľnosti, z dôvodu ním tvrdenej neplatnosti dobrovoľnej dražby Nehnuiteľnosti. Podaním zo dňa 07.01.2011 požiadal žalobca o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov z dôvodu svojej nemajetnosti. Uznesením Okresného súdu Bratislava IV, č. k.: 9C/381/2009-62, zo dňa 06.05.2011, bol žalobcovi ustanovený zástupca z radov advokátov - žalovaný 2/. V mene žalovaného 2/ predmetný spor riešila prokuristka a substitučne splnomocnená advokátka, žalovaná 1/. Dňa 23.01.2015 Okresný súd Bratislava IV vyhlásil na pojednávaní Rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. Rozsudok bol žalovanému 2/ doručený dňa 26.03.2015, pričom v dôsledku administratívnej chyby zamestnankyne žalovaného 2/, tento nebol preposlaný žalovanej 1/. V dôsledku tejto skutočnosti lehota na podanie odvolania proti predmetnému Rozsudku márne uplynula a Rozsudok nadobudol dňa 17.04.2015 právoplatnosť. Žalovaná 1/ sa spojila so žalobcom a dohodli sa na ďalšom postupe, pričom žalobca jednoznačne prejavil nevôľu v ďalšom zastupovaní jeho osoby žalovanými. Žalovaná 1/ na žiadosť žalobcu pripravila odvolanie proti Rozsudku a toto mu aj poslala e-mailom dňa 11.05.2015 so žiadosťou o jeho pokyn ohľadom podania tohto odvolania. Žalobca vo svojom e-maile zo dňa 12.05.2015 výslovne uviedol, že nemá záujem na pokračovaní právneho zastupovania žalovanými, požiada o zrušenie ustanovenia žalovaného 2/ za právneho zástupcu a odvolanie podá sám spoločne aj s návrhom na odpustenie zmeškania lehoty na podanie tohto odvolania z dôvodov jeho zlého zdravotného stavu.

6.3 Žalobca podal návrh na odpustenie zmeškania lehoty na odvolanie proti Rozsudku až dňa 30.06.2015, pričom v rámci tohto podania požiadal o zrušenie ustanovenia žalovaného 2/ za právneho zástupcu a uviedol, že o nadobudnutí právoplatnosti Rozsudku sa dozvedel dňa 05.05.2015 pri nahliadnutí do súdneho spisu. Žalobca k svojmu návrhu na odpustenie zmeškania lehoty na odvolanie proti Rozsudku nepriložil odvolanie, aj napriek tomu, že toto mal v čase podania tejto žiadosti

preukázateľne pripravené a doručené zo strany žalovanej 1/. Predmetný návrh Žalobcu bol Uznesením Okresného súdu Bratislava IV, č. k.: 9C/381/2009-343, zo dňa 24.08.2015 zamietnutý, pričom žalovaný 2/ poukázal na to, že konajúci súd v odôvodnení na str. 4 podotkol, že prekážka, pre ktorú žalobca nemohol podať odvolanie bola odstránená najneskôr dňa 05.05.2015, kedy sa žalobca preukázateľne oboznámil s Rozsudkom. Po odstránení prekážky pre ktorú žalobca nemohol podať odvolanie, tak žalobcovi začala plynúť lehota 15 dní na podanie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty a k tomuto návrhu bolo potrebné pripojiť aj zmeškaný úkon - odvolanie, pričom žalobca uvedenú prekluzívnu lehotu zmeškal a navyše k svojmu návrhu nepripojil ani zmeškaný úkon. Nakoľko žalobca preukázateľne oznámil žalovanej 1/, že nemá záujem o poskytovanie ďalších právnych služieb žalovanými a oba právne úkony vykoná on sám, zodpovedá za následné zamietnutie návrhu na odpustenie zmeškania lehoty výlučne žalobca.

6.4 Žalovaný 2/ uviedol, že žalobca sa vo viacerých konaniach neúspešne domáhal zvratu straty vlastníckeho práva k Nehnuteľnosti, na základe rovnakých tvrdení ako v predmetnom konaní o určenie vlastníckeho práva. V žiadnom z týchto ďalších konaní žalobcu žalovaný 2/ právne nezastupoval. Žalovaný 2/ má z verejne dostupných zdrojov vedomosť, že neúspech žalobcu bol v týchto konaniach odvodený od skutočnosti, že neplatnosti dobrovoľnej dražby sa možno domáhať iba v samostatnom konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v súlade so zákonom č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov v znení účinnom v rozhodnom období, pričom návrh na začatie takéhoto konania možno na súd podať v prekluzívnej lehote 3 mesiacov odo dňa konania dobrovoľnej dražby, inak tento nárok zaniká. Pre predmetný spor o náhradu škody je podľa žalovaného 2/ najpodstatnejšia skutočnosť, že žalobca takéto súdne konanie, teda konanie o neplatnosť dobrovoľnej dražby aj inicioval, avšak sám dobrovoľne vzal svoju žalobu späť a toto konanie bolo zastavené. Uvedené konanie bolo, podľa informácii dostupných žalovanému 2/, vedené Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn.: 14C/114/2006.

6.5 Žalovaný 2/ nepopiera, že odvolanie proti Rozsudku v zákonom stanovenej lehote podané nebolo, ale odmieta tvrdenia žalobcu o úmyselnom komplete zosnovanom proti žalobcovi, aby mu bolo zabránené podať odvolanie a domôcť sa tak svojho údajného práva, prípadne mu zabrániť v kandidatúre do verejných funkcií. Došlo k nešťastnému administratívne pochybeniu, keď zamestnankyňa žalovaného 2/ neposlala žalovanej 1/ Rozsudok hneď po jeho doručení a lehota na podanie odvolania márne uplynula. Osobitne pokiaľ ide o žalobcom tvrdenú škodu na hnuťelných veciach, k vzniku tejto škody muselo dôjsť zrejme medzi realizáciou dobrovoľnej dražby (rok 2005) a začatím trestného konania, v ktorom bolo vydané žalobcom citované uznesenie ČVS: T. XXX/OVK Z. - XXXX zo dňa 12.6.2008. Ak teda aj žalobcovi vznikol z titulu tejto škody nárok na jej náhradu, nie je možné, aby tento nárok vznikol na základe nepodania odvolania voči Rozsudku žalovanými v roku 2015. Napokon ani samotný žalobca netvrdí, že by sa žalovaný 2/ dopustil protiprávneho konania, v dôsledku ktorého došlo k strate hnuťelných vecí, ktoré podľa žalobcu nemali byť predmetom dobrovoľnej dražby. Žalobca vznik ani výšku škody nijakým spôsobom nepreukázal. V súlade s Notárskou zápisnicou č. I. XXX/XXXX, I. XXXXX/XXXX, I. XXXXX/XXXX zo dňa 11.03.2005, spísanou notárkou V. W. B., ktorou bol osvedčený priebeh dražby, je zrejme, že pred jej konaním bol vyhotovený znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný znalcom R. W. L., ktorý Nehnuteľnosť ohodnotil na sumu 3.000.000,- Sk z dôvodu, že táto je opustená, v schátralom a neobývateľnom stave s nutnou rekonštrukciou, bez ktorej nie je možné realizovať účel bývania. Čo sa týka škody na hnuťelných veciach, rozsah a hodnota týchto hnuťelných vecí bola v Uznesení OR PZ v Z. R., ČVS: T.-XXX/OVK-Z.-XXXX, zo dňa 12.06.2008 uvedená výlučne na základe oznámenia a vyčíslenia hodnoty žalobcom a žalobca žiadnym spôsobom v predmetnom súdnom konaní nepreukázal, že by sa v danom čase uvedené hnuťelné veci v Nehnuteľnosti nachádzali a už vôbec nepreukázal ich skutočnú hodnotu v danom čase, teda prípadnú škodu. Samotná skutočnosť, že na základe oznámenia žalobcu došlo k začatiu trestného stíhania v predmetnej veci nezakladá jeho nárok na náhradu škody a ani zodpovednosť žalovaného 2/ za vznik prípadnej škody. Žalovaný 2/ totožne ako žalovaná 1/ poukázal na skutočnosť, že výška škody a nemajetkovej ujmy uplatnená žalobcom v slovenských korunách, nekorešponduje s výškou škody a nemajetkovej ujmy vyčíslenej žalobcom po prepočte na menu euro.

6.6 Nehnuteľnosť žalobcu bola vydražená na dobrovoľnej dražbe dňa 11.03.2005, pričom vlastnícke právo na vydražiteľa prešlo ku dňu príklepu. Teda týmto dňom žalobca prišiel o svoje vlastnícke právo k Nehnuteľnosti. Konanie o určenie vlastníckeho práva k Nehnuteľnosti a ostatné súdne konania boli žalobcom iniciované z dôvodu, že tento už nebol vlastníkom Nehnuteľnosti. Žalobca ako jediný argument v každom súdnom konaní, aj konaní o určenie vlastníckeho práva k Nehnuteľnosti, uvádzal neplatnosť dobrovoľnej dražby. Teda je zrejme, že ak by aj vznikla žalobcovi škoda titulom straty Nehnuteľnosti, ako

sám uvádza v žalobe, tak dôvodom vzniku tejto škody by mohla byť jedine neplatná dobrovoľná dražba, pretože na jej základe žalobca stratil svoje vlastnícke právo. Ak by teda týmto titulom vznikla žalobcovi škoda, nemôže za ňu zodpovedať žalovaný 2/, ktorý sa stal právnym zástupcom žalobcu takmer o 6 rokov neskôr. Neexistuje ani príčinná súvislosť medzi konaním, resp. opomenutím žalovaného 2/ a prípadným vznikom škody na hnutelných veciach žalobcu, nakoľko predmetom súdneho konania, v ktorom bol žalovaný 2/ právnym zástupcom žalobcu, bolo určenie vlastníckeho práva k Nehnuteľnosti. Navyiac v súlade s Uznesením OR PZ v Z. R., ČVS: T.-XXX/OVK-Z.-XXXX, zo dňa 12.06.2008 mali byť hnutelné veci odcudzené z rodinného domu na ulici X. H. č. XX v Z. neznámym páchatel' v období od 21.06.2001 do 07.02.2005 v presne nezistenom čase, a teda k tvrdenému vzniku škody Žalobcu došlo opätovne približne 6 rokov predtým, ako došlo k ustanoveniu žalovaného 2/ za právneho zástupcu žalobcu. V uvedenej súvislosti žalovaný 2/ poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 15C/70/2011 zo dňa 11.04.2013, ktorý bol potvrdený Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4Co/479/2013 zo dňa 08.10.2014.

6.7 K argumentácii žalobcu, že v odvolacom konaní by bol úspešný, pričom jeho neúspech v spore o určenie vlastníckeho práva k Nehnuteľnosti je výlučne dôsledkom porušenia povinnosti žalovaných, žalovaný 2/ uviedol, že konanie, ktoré predchádzalo Rozsudku, prebiehalo v rozpore s § 83 OSP (litispencia) a následne aj v rozpore s § 159 ods. 3 OSP (res iudicata). Žalobca si na všeobecnom súde uplatnil žalobu o vydanie nehnuteľnosti, ohľadne ktorej bolo konané Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn.: 18C/59/2007, neskôr v odvolacom konaní na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn.: 7Co/127/2009 a následne i v dovolacom konaní na základe podaného dovolania žalobcom na Najvyššom súde SR pod sp. zn.: 7Cdo/34/2011. Uplatnený nárok žalobcu bol súdmi všetkých stupňov právoplatne zamietnutý. V danom spore sa jednalo o tie isté nehnuteľnosti, o aké sa jednalo aj v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava IV pod sp. zn.: 9C/381/2009. Niet pochyb, že konanie vedené pod sp. zn.: 18C/59/2007 sa začalo skôr ako konanie o určenie vlastníctva vedené pod sp. zn.: 9C/381/2009. Je tiež zrejme, že konanie vo veci žaloby na plnenie bolo právoplatne skončené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/127/2009 zo dňa 10.3.2010, teda počas priebehu konania o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti (sp. zn.: 9C/381/2009). Pokiaľ ide o litispenciu judikatúra súdov stabilizovane konštatuje, že podľa právnej teórie určovacia žaloba nie je prekážkou litispencie pre žalobu na plnenie, hoci v oboch prípadoch ide o rovnaké subjektívne právo. To znamená, že ak by konanie o určovacej žalobe začalo skôr, ako konanie o vypratanie, určovacia žaloba by nebola prekážkou litispencie pre neskôr podanú žalobu o plnenie (o vypratanie). Na druhej strane, konanie o žalobe na plnenie, v danom prípade konanie o vypratanie, zakladá prekážku litispencie pre určovaciú žalobu (kladnú či zápornú), pokiaľ ide o rovnaké subjektívne právo, nakoľko v rámci neho sa rieši prejudiciálna otázka, ktorá by bola základnou otázkou aj v konaní o určovacej žalobe (napr. platnosť, resp. neplatnosť právneho vzťahu) (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/140/2013). Ohľadom res iudicata žalovaný 2/ poukazuje na obdobné závery súdnej praxe, a to, že právoplatné rozhodnutie o žalobe na vydanie veci tvorí prekážku veci rozhodnutej v konaní o určovacej žalobe (napr. Uznesenie NS SR, sp. zn.: 5 Cdo/115/ 2012). S ohľadom na uvedený právny stav je zrejme, že konanie o určovacej žalobe, v ktorom žalovaný nepodal odvolanie voči Rozsudku nemalo od svojho počiatku prebiehať, a to pre prekážku litispencie a následne pre prekážku res iudicata. Ak by aj žalovaný podali odvolanie voči Rozsudku, odvolací súd by v súlade s § 221 ods. 1 písm. d) a ods. 2 OSP nemal inú možnosť ako konanie o určenie vlastníctva zastaviť. Odvolanie zo strany žalovaných voči Rozsudku nebolo spôsobilé privodiť také rozhodnutie odvolacieho súdu, v dôsledku ktorého by bol žalobca právoplatne určený ako vlastník žalovanej nehnuteľnosti. Medzi nepodaním odvolania voči Rozsudku a tým, že odvolací súd nepriznal Žalobcovi vlastníctvo nehnuteľností preto nie je príčinná súvislosť. Z odôvodnenia Rozsudku je zrejme, že žaloba bola zamietnutá z dôvodu, že súd v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nemôže posudzovať otázku platnosti resp. neplatnosti dobrovoľnej dražby ani ako predbežnú otázku, nakoľko túto otázku možno skúmať a platne vyriešiť iba v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, pričom návrh na začatie takéhoto konania možno na súd podať v prekluzívnej lehote 3 mesiacov odo dňa konania dobrovoľnej dražby, inak tento nárok zaniká. K obdobným záverom dospel aj Najvyšší súd SR v rámci žaloby žalobcu o vydanie nehnuteľnosti (sp. zn.: 7Cdo/34/2011). Ak by aj prejednanie odvolania voči Rozsudku nebránila prekážka rozsúdenej veci, podanie odvolania proti Rozsudku by nevedlo k zvratu v predmetnom spore a teda odvolací súd by v žiadnom nerozhodol tak, že by Rozsudok zmenil a určil žalobcu ako vlastníka Nehnuteľnosti.

6.8 Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 M Cdo 20/2011 zo dňa 18.12.2012, na ktoré sa odvoláva žalobca, nijako nemení popísanú situáciu, v zmysle ktorej odvolací súd nemohol prejednať odvolanie voči Rozsudku z dôvodu prekážky res iudicata. Z predmetného uznesenia NS SR žalobca navyše vyvodzuje mylný záver, že pri aplikácii tohto rozhodnutia na jeho prípad, by bol v

odvolacom konaní úspešný. V konaní, o ktorom bolo rozhodnuté uvedeným uznesením išlo o absolútne odlišnú skutkovú a právnu situáciu. Vo vyššie uvedenom prípade a veci žalobcu existuje zásadný rozdiel - žalobca v čase uzatvorenia záložnej zmluvy na Nehnuteľnosť bol jej vlastníkom a toto záložné právo bolo riadne zapísané na liste vlastníctva ako to vyplýva z dôkazov predložených samotným žalobcom v tomto konaní.

6.9 Žalovaný 2/ poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn.: 19C/181/2009, zo dňa 26.01.2011, vo veci určenia neplatnosti právneho úkonu. V tomto konaní sa žalobca domáhal určenia neplatnosti zmluvy o vykonaní dražby, na základe ktorej sa dobrovoľná dražba na vydraženie Nehnuteľnosti žalobcu konala. Súd žalobu zamietol z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Napriek uvedenému nedostatku sa súd zaoberal aj argumentáciou žalobcu smerujúcou k neplatnosti zmluvy o vykonaní dražby a dospel k záveru, že zmluva aj spolu s návrhom na vykonanie dražby obsahujú všetky podstatné náležitosti, samotný žalobca mal vedomosť o tom, pre akú pohľadávku bola dražba uskutočnená, neplatnosť zmluvy z dôvodu jej rozporu s dobrými mravmi je vylúčená a navrhovateľ dražby bol oprávnený vystupovať ako jej navrhovateľ. V zmysle uvedeného je nesporné, že príčinou neúspechu žalobcu v spore nebolo porušenie povinnosti žalovaného 2/, ale samotná skutková, právna ako aj procesná situácia v prípade žalobcu.

6.10 K žalobcom uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu zásahu do jeho osobnostných práv žalovaný 2/ uviedol, že žalobca netvrdil a ani nepreukázal, že by žalovaní neoprávnené zasiahli do ktorejkoľvek zložky jeho osobnosti v zmysle § 11 OZ. Žalovaní pritom zastávajú názor, že nepodanie odvolania voči rozsudku zo strany advokáta nezakladá v žiadnom prípade zásah do osobnostných práv klienta. Žalobca v konaní nepreukázal žiadne okolnosti, ktoré by bolo možné charakterizovať ako závažnú nemajetkovú ujmu podľa § 13 ods. 2 OZ. Žalovaný 2/ zásadne odmieta tvrdenia, že jeho prípadným opomenutím podať odvolanie proti Rozsudku by mohol akýmkoľvek spôsobom zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu a už vôbec nemôže niesť zodpovednosť za rozpad jeho manželstva, bezdomovectvo žalobcu alebo jeho poškodenie zdravia. Žalobca dokonca sám vyvracia svoje tvrdenia keď uvádza, že dňa 06.01.2015 prekonal infarkt myokardu, teda ešte pred vynesením samotného Rozsudku. Žalobca nepreukázal žiaden zásah do osobnostných práv žalovaným 2/ a teda nemôže existovať ani príčinná súvislosť medzi jemu vzniknutou ujmu a akýmkoľvek konaním žalovaného 2/.

6.11 Žalovaný 2/ má za to, že žaloba je nedôvodná a ničím nepodložená. Žalobca ani viacnásobným doplnením svojej žaloby nepreukázal existenciu škody/nemajetkovej ujmy, jej prípadnú výšku, existenciu neoprávneného zásahu do jeho osobnostných práv a už vôbec nepreukázal príčinnú súvislosť medzi konaním, resp. opomenutím žalovaného 2/ a vznikom škody/nemajetkovej ujmy. Žalobca nedokázal uniesť dôkazné bremeno, ktoré v predmetnom konaní zaťažuje výlučne jeho, ako stranu sporu, ktorá uplatňuje nárok na náhradu škody a nemajetkovú ujmu. Žalovaný 2/ žiadal žalobu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania.

7. Žalovaný 2/ predložil súdu nasledujúce dôkazy: Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č. k. 9C/381/2009-343 zo dňa 24.08.2015, Uznesenie Okresného súdu Bratislava IV č. k. 9C/381/2009-369 zo dňa 22.10.2015, Rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 15C/70/2011 zo dňa 11.04.2013, Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Co/479/2013 zo dňa 08.10.2014, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 116/2012 zo dňa 01.08.2012, e-mailová komunikácia medzi žalobcom a žalovanou 1/ zo dňa 11.-12.05.2015, Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7 Cdo 34/2011 zo dňa 22.02.2012, Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 54/2013-28 zo dňa 31.01.2013, Rozsudok Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 199C/181/2009 zo dňa 26.01.2011, Rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/151/2011 zo dňa 13.03.2012, Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 317/2013-23 zo dňa 06.06.2013, kópia Notárskej zápisnice č. I. XXX/XXXX, I. XXXXX/XXXX, I. XXXXX/XXXX zo dňa 11.03.2005 napísanej notárkou V.. W. B..

8. V prípade, ak to súd bude považovať za potrebné, navrhol žalovaný 2/ pripojiť súdny spis pôvodného konania o určenie vlastníckeho práva k Nehnuteľnosti ako dôkaz v tomto konaní.

9. Intervenient na strane žalovaného 2/ doručil súdu dňa 09.09.2021 oznámenie o vstupe do konania, pričom ako dôvod vstupu do súdneho konania uviedol jeho právny záujem na výsledku sporu, keďže žalovaný 2/ je od 14.01.2010 kontinuálne poistený u intervenienta pre prípad zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom advokácie, a to na základe poistnej zmluvy č. XXX/XXXXXX-X a poistnej zmluvy č. XXX/XXXXXX-X. Intervenient k žalobou uplatnenému nároku uviedol, že tento považuje za

neopodstatnený, žalobu žiadal v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

9.1 Intervenient nad rámec argumentácie žalovaného 2/ uviedol, že konštatovanie vzniku škody je podmienené premisou, že ak by advokát svoju povinnosť neporušil a podal by odvolanie proti Rozsudku, odvolací súd by odvolanie neodmietol, meritórne by ho prejednal a Rozsudok by zmenil tak, že žalobe vyhovie; prípadne by Rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie s takými inštrukciami, ktoré by ho zaväzovali vec opätovne právne posúdiť, a to v prospech žalobcu a žalobca by bol na základe rozhodnutia v konaní sp. zn. 9C/381/2009 zapísaný do katastra nehnuteľností ako výlučný vlastník Nehnuteľnosti. Daný záver možno označiť iba za hypotetický a súd v regresnom konaní proti advokátovi nemôže z takéhoto predpokladu vychádzať bez toho, aby sám predbežne posúdil dôvodnosť odvolania z hľadiska všetkých kritérií. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 161/2009 zo dňa 25.11.2010. Pri posudzovaní predbežnej otázky, či by pri riadnom postupe žalobca uspel v konaní pred odvolacím súdom je nutné prihliadnuť na skutočnosť, že žalobca platnosť dražby nespochybnil zákonným spôsobom (§ 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách), pričom na uvedené poukázal aj súd v odôvodnení Rozsudku, ktorým žalobu žalobcu zamietol. Na podporenie svojej argumentácie ohľadom možnosti napadnúť neplatnosť dobrovoľnej dražby výlučne v civilnom súdnom konaní, ktoré začalo podaním návrhu na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. poukázal intervenient na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 186/2010 zo dňa 16.12.2010 a rozhodnutia Ústavného súdu SR (III. ÚS 448/2010, IV. ÚS 54/2013). Intervenient má za to, že platnosť dražby nebola relevantne spochybnená, a preto musí súd v inom konaní definitívne vychádzať z toho, že dražba je platná a legitímnym vlastníkom nehnuteľnosti je vydražiteľ. Totožne so žalovaným 2/ poukázal na skutočnosť, že uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.12.2012 sp. zn. 2 M Cdo 20/2011 nie je možné aplikovať, nakoľko ide o odlišnú skutkovú a právnu situáciu.

9.2 Intervenient obdobne ako žalovaná 1/ a žalovaný 2/ poukázal na nesúlad výšky škody vyčíslenej v slovenských korunách s jej následným prepočtom na eurá. Navyše, podľa žalobcu škoda mala zodpovedať hodnote rodinného domu, ktorú sám bez ďalšieho vyčíslil na sumu 6.000.000,- Sk, pričom intervenient uviedol, že cena dosiahnutá vydražením bola trikrát nižšia než hodnota určená žalobcom (1.800.000,- Sk, t. j. 59.749,05 eur). Intervenient ďalej namietal nepreukázanie vzniku škody žalobcom ako aj absenciu príčinnej súvislosti medzi nepodaním odvolania a potenciálnym vznikom škody a pripojil sa k námietke premlčania, ktorú vo svojom podaní vzniesol žalovaný 2/, nakoľko má za to, že právo na náhradu škody sa premlčalo najneskôr dňa 05.05.2017.

9.3 Žalobca v konaní nepreukázal, že by odvolací súd vyhovel odvolaniu a žalobca by tak docielil zmenu zápisu na príslušnom liste vlastníctva, a preto nemožno uvažovať o akomkoľvek zásahu do osobnostných práv žalobcu. Žalobca sa navyše vyjadril k tvrdenému zásahu do jeho práva na ochranu osobnosti iba paušálne (údajné psychické problémy, rozvrátenie rodinných vzťahov) bez bližšej špecifikácie skutkových okolností a označenia dôkazov. V súvislosti so žalobcom navrhovaným petitom IV. intervenient poukázal na nemožnosť priznať rozsudkom nároky, ktorých judikovanie právny poriadok nepripúšťa, nakoľko súd má v rámci svojej činnosti taxatívne vymedzený rozsah právomoci a mocenských nástrojov, ktoré môže aplikovať iba na ochranu zákonom výslovne priznaných subjektívnych práv.

10. Intervenient predložil súdu nasledujúce dôkazy: Potvrdenie o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom advokácie pre rok 2015, Bulletin slovenskej advokácie č. 11/2011 (str. 18-19).

11. Žalobca v podaní zo dňa 04.10.2021 doručenom súdu dňa 18.10.2021 zotrval na tvrdeniach uvedených v žalobe, ako aj dodržaní dvojročnej subjektívnej lehoty na podanie žaloby.

12. Žalovaný 2/ v duplike zo dňa 04.03.2022 a žalovaná 1/ v duplike zo dňa 18.03.2022 zotrvali na svojich tvrdeniach uvedených v ich vyjadrení k žalobe a v plnom rozsahu sa stotožnili s vyjadrením intervenienta.

13. Súd vyhovel návrhu žalovaného 2/ na pripojenie spisu z archívu sp. zn. 9C/381/2009 vedeného na OS BA I v vo veci žalobcu proti žalovanému 1/ X. K. a žalovanému 2/ Dražobná spoločnosť, a.s. a žalovanému 3/ W. H. o určenie vlastníckeho práva. Z obsahu spisu vyplýva, že konanie bolo právoplatne skončené na súde prvej inštancie rozsudkom č. k. 9C/381/2009-281 zo dňa 23.01.2015 tak, že súd žalobu žalobcu zamietol. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 17.04.2015. Z obsahu pripojeného spisu a aj z vyjadrenia strán sporu považoval súd za nesporné, že uznesením č. k. 9C/381/2009-62 zo dňa 06.05.2011 bol žalobcovi ustanovený žalovaný 2/ za zástupcu z radov

advokátov. Ďalej je nepochybné, že substitučnou plnou mocou zo dňa 05.09.2011 žalovaný 2/ splnomocnil V. R. E., ako advokátku zapísanú v zozname SAK pod č. XXXX a súčasne prokuristku na zastupovanie v tomto konaní v celom rozsahu. Zo zápisnice o priebehu pojednávania zo dňa 23.01.2015 vyplýva, že žalovaná 1/ splnomocnila na zastupovanie na pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu rozsudku advokátsku koncipientku. Z doručky vyplýva, že rozsudok bol žalovanému 2/ doručený dňa 26.03.2015. Lehota na podanie odvolania im tak uplynula 10.04.2015. Zo spisu ďalej vyplýva, že žalobca bol dňa 05.05.2015 nazrieť do spisu, pričom si vyžiadal fotokópiu rozsudku. Dňa 30.06.2015 podal žalobca na súd návrh na odpustenie, vrátenie zmeškanej lehoty pre podanie odvolania proti rozsudku OS BA IV č.k. 9C/381/2009-281 zo dňa 23.01.2015, o ktorom súd rozhodol uznesením č.k. 9C/381/2009-343 zo dňa 24.08.2015 tak, že predmetný návrh zamietol. Žalobca podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, o ktorom rozhodol KS v BA uznesením sp. zn. 4Co/173/2016-380 zo dňa 24.07.2018 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

13.1 Súd preštudovaním spisu zistil, že žalobca inicioval viacero konaní, ktorých právny základ nároku, resp. opis skutkového stavu je totožný s konaním 9C/381/2009. Konkrétne ide o nasledovné konania: konanie č. 14C/114/2006 o určenie neplatnosti dražby vedené na OS BA I - v konaní vzal žalobca návrh späť. Konanie o určenie neplatnosti právneho úkonu - Zmluvy o vykonaní dražby vedené na OS BA I, vo veci bolo rozhodnuté rozsudkom OS BA I č.k. 19C/181/09-153 zo dňa 26.01.2011 vo veci žalobcu proti žalovanému 1. X. K., žalovanému 2. Dražobná spoločnosť, žaloba bola zamietnutá. KS BA rozsudkom 8Co/151/2011-192 zo dňa 13.03.2012 - rozsudok OS BA I potvrdil. Ďalšie konanie bolo o vydanie nehnuteľnosti, vedené na OS BA IV, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom OS BA IV č.k. 18C/59/2007-241 zo dňa 31.03.2009 vo veci žalobcu proti žalovanému 1. W. H., žalovanému 2. Dražobná spoločnosť, a.s. tak, že žaloba bola zamietnutá. Rozsudok bol potvrdený rozsudkom KS BA sp. zn. 7Co/127/09-zo dňa 10.03.2010 dovolanie žalobcu bolo NS SR uznesením sp. zn. 7Cdo/34/2011 zo dňa 22.02.2012 odmietnuté.

13.2 Predmetom všetkých týchto konaní bola snaha žalobcu o zvrátenie právneho stavu, ktorý nastal dražbou konanou dňa 11.03.2005, predmetom ktorej bola nehnuteľnosť nachádzajúca sa v k.ú. N. O., obec Z. - m.č. N. O., okres Z. R., zapísaná na LV XXX vedenom Katastrálnym úradom Z., Správa katastra pre hl. mesto SR Bratislava, pracovisko Z. R.: pozemok p.č. XXXX, o výmere 283m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria a stavba RD s.č. XXX na p.č. XXXX. Najnižšie podanie bolo určené na 6.000.000,- Sk pričom cena dosiahnutá vydražením bola vo výške 1.800.000,- Sk, vydražiteľom sa stal X. K.. Uvedené vyplýva z Notárskej zápisnice I. XXX/XXXX, I. XXXXX/XXXX zo dňa 11.03.2005.

14. Z rozhodnutia SAK sp. zn. X. O.-X/XX:XXXX/XXXX/C zo dňa 14.03.2017 bola žalovaná 1/ oslobodená spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za skutok, že ako substitučný právny zástupca na základe substitučnej plnej moci zo dňa 05.09.2011 udelenej poverujúcim advokátom, spoločnosťou Okenica, Šula & company, ktorý bol ustanovený ako zástupca žalobcu vo veci vedenej na MS BA IV pod sp. zn. 9C/381/2009 neinformovala o doručení rozsudku tohto súdu vo veci samej zo dňa 23.01.2015 a nepodala proti nemu odvolanie, čím sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia podľa §56 ods.1 zákona č. 586/2003 Z.z., pretože porušila povinnosti advokáta uložené mu v ustanovení §18 ods.1 prvá veta, v §18 ods.2 prvá veta ako §20 ods.3 druhá veta advokátskeho poriadku SAK a v §20 ods.4 písm. b) druhá veta Advokátskeho poriadku pretože skutok nie je disciplinárnym previnením. Disciplinárny senát uzavrel, že preskúmal konanie disciplinárne obvinenej z hľadiska toho, či táto svojím konaním neporušila niektoré z ust. §20 Advokátskeho poriadku. Z uvedených ustanovení vyplýva, že zodpovednosť voči klientovi znáša advokát a pokiaľ tento substituáciou poverí ďalšieho advokáta, je povinný ho informovať o všetkých podstatných náležitostiach, v zásade ho písomne informovať a ústne ho môže poveriť iba vtedy, ak by vec nezniesla odklad. Disciplinárny senát vychádzal z výpovedí konateľov AK Okenica, Šula & Company, s.r.o., W. Š. a V. T., pričom z výpovedí W. Š., ktorý priznal zavinenie, vyplýva, že sekretárka založila rozhodnutie 1.st. súdu a nepostúpila ho ani im ako advokátom, ani disciplinárne obvinenej, s ktorou mali dohodnuté, že vypracuje pre nich odvolanie, nakoľko bola známa veci. K zmeškaniu lehoty na podanie opravného prostriedku došlo z dôvodu nedostatočnej organizácie práce v uvedenej AK a z toho dôvodu aj nevedomosti jednotlivých členov AK, resp. substituujúceho advokáta o doručení rozhodnutia a tým pádom aj k nepodaniu opravného prostriedku. Za zlú organizáciu práce v predmetnej AK však nemôže niesť zodpovednosť substituujúci advokát, ale len členovia uvedenej advokátskej kancelárie.

15. Po právnej stránke vyhodnotil súd vec nasledovne:

Podľa ust. § 420 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ust. § 442 ods.1 OZ uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).
Podľa § 11 OZ fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 32 ods.2 OZ ak splnomocnenec koná v mene splnomocniteľa v medziach oprávnenia zastupovať, vzniknú tým práva a povinnosti priamo splnomocniteľovi. Pokyny dané splnomocnencovi, ktoré nevyplývajú z plnomocenstva, nemajú vplyv na právne účinky konania, ibaže by boli známe osobám, voči ktorým splnomocnenec konal.

Podľa ust. § 18 ods.1 zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí. Ods.2 ďalej upravuje, že advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

Ods. 5 ďalej upravuje, že odmena advokátovi nepatrí za tie úkony, pri ktorých nepostupoval s odbornou starostlivosťou.

Podľa ust. § 26 ods.1 Zákona o advokácii advokát zodpovedá klientovi za škodu, ktorú mu spôsobil v súvislosti s výkonom advokácie; zodpovednosť advokáta sa vzťahuje aj na škodu spôsobenú jeho koncipientom alebo jeho zamestnancom, ak advokát vykonáva advokáciu ako spoločník spoločnosti podľa tohto zákona, povinnosť podľa tohto ustanovenia sa vzťahuje iba na túto spoločnosť.

Ods. 2 tohto ustanovenia ďalej upravuje, že koncipient a iný zamestnanec advokáta nezodpovedajú klientovi za škodu spôsobenú pri poskytovaní právnych služieb. Ich pracovnoprávna zodpovednosť voči advokátovi nie je tým dotknutá.

Ods. 4 tohto ustanovenia ďalej upravuje, že ak tento zákon neustanovuje inak, advokát sa zbaví zodpovednosti podľa odseku 1, ak preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

Podľa ust. § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

16. Z vykonaného dokazovania považoval súd za nesporné, že k porušeniu povinnosti konať s odbornou starostlivosťou došlo zo strany žalovaného 2/ tým, že nepodal včas odvolanie proti rozsudku v konaní sp. zn. 9C/381/2009. Žalovaný 2/ túto skutočnosť ani nerozporoval, táto vyplýva aj z rozhodnutia disciplinárnej komisie SAK, ktoré predložila žalovaná 1/ v zmysle ktorého za zlú organizáciu práce v AK žalovaného 2/ nemôže niesť zodpovednosť substituujúci advokát, ale len členovia uvedenej advokátskej kancelárie.

17. Súd sa v prvom rade zaoberal námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej 1/ v konaní. Súd považuje túto námietku za dôvodnú. Vzťah poverujúceho advokáta a substituenta sa spravuje v prvom rade ust. § 31 a nasl. OZ. Žalovaná 1/ bola splnomocnená na celé konanie ako substituujúca advokátka, poverujúcou advokátskou kanceláriou bol žalovaný 2/. Podľa ust. §32 ods.2 OZ splnomocnenec koná v medziach a v rámci dohody o plnomocenstve, práva a povinnosti z konania splnomocnenca s treťou osobou vznikajú priamo splnomocniteľovi (princíp pričítania konania zástupcu

v prospech zastúpeného). Princíp pričítania vychádza z toho, že následky právneho úkonu zástupcu (splnomocnenca) sa neprejavia v jeho právnej sfére, ale v právnej sfére zastúpeného (splnomocniteľa), ktorý právne účinky konania zástupcu nemôže odmietnuť, ak zástupca konal v rozsahu udeleného plnomocenstva. Uvedené v neposlednom rade vyplýva aj z § 20 Advokátskeho poriadku za riadne obstaranie substitúcie zodpovedá klientovi ním splnomocnený advokát. Splnomocnenému advokátovi zodpovedá za riadne obstaranie vecí ním substitúciou poverený advokát. Navyiac z rozhodnutia SAK sp. zn. X. O.-X/XX:XXXX/XXXX/C zo dňa 14.03.2017 bola žalovaná 1/ oslobodená spod návrhu na začatie disciplinárneho konania za skutok, že ako substitučný právny zástupca na základe substitučnej plnej moci zo dňa 05.09.2011 udelenej poverujúcim advokátom, spoločnosťou Okenica, Šula & Company, ktorý bol ustanovený ako zástupca žalobcu vo veci vedenej na MS BA IV pod sp. zn. 9C/381/2009 neinformovala o doručení rozsudku tohto súdu vo veci samej zo dňa 23.01.2015 a nepodala proti nemu odvolanie, čím sa mala dopustiť disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods.1 zákona č. 586/2003 Z.z., z dôvodu, že k zmeškaniu lehoty na podanie opravného prostriedku došlo z dôvodu nedostatočnej organizácie práce v uvedenej AK a z toho dôvodu aj nevedomosti jednotlivých členov AK, resp. substituujúceho advokáta o doručení rozhodnutia a tým pádom aj k nepodaniu opravného prostriedku. Za zlú organizáciu práce v predmetnej AK však nemôže niesť zodpovednosť substituujúci advokát, ale len členovia uvedenej advokátskej kancelárie. Z toho dôvodu súd z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovanej 1/ vo vzťahu k nej žalobu zamietol.

18. Vo vzťahu k argumentácii žalovaného 2/ ohľadne premičania nároku uplatneného žalobcom súd uvádza, že námietku považuje za nedôvodnú v časti uplatnenej škody v sume 187.500,- eur. Žalobca sa preukázateľne dozvedel o pochybení žalovaného 2/ dňa 05.05.2015, kedy bol nahliadnuť do spisu a vyžiadal si fotokópiu predmetného rozsudku. Žaloba ako vyplýva z pečiatky Slovenskej pošty, a.s. na obálke bola odovzdaná na poštovú prepravu dňa 05.05.2017, teda v lehote. V zmysle ust. § 121 ods.5 CSP je lehota zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času. Pokiaľ žalobca odovzdal žalobu 05.05.2017 na poštovú prepravu, urobil tak posledný deň subjektívnej lehoty na uplatnenie jeho nároku na náhradu škody.

19. Súd sa tak zaoberal samotným základom žaloby a to škodou v sume 187.500,- eur ako si ju vyčíslil žalobca. Predmetná suma má predstavovať hodnotu rodinného domu, pričom suma mala byť v zmysle najmenšieho podania na dražbe v sume 6.000.000,- Sk. Súd v tejto súvislosti uvádza, že sa nestotožňuje s právnym konštruktom žalobcu ohľadne vznikutej škody. Súd musí konštatovať splnenie základného predpokladu na uplatnenie nároku na náhradu škody a tým je porušenie povinnosti spočívajúce v nepodaní odvolania v zákonom určenej lehote ako riadneho opravného prostriedku proti rozsudku, avšak v tomto prípade by ani podanie odvolania automaticky nemuselo znamenať zvrat v konaní a žalobcov úspech. Súd v tejto súvislosti uvádza, že sa nestotožňuje s argumentáciou intervenienta na strane žalovaného 2/ ohľadne potreby zrekonštruovať potenciálny priebeh odvolacieho konania. Súd prvej inštancie v žiadnom prípade nemôže nahrádzať ani prejudikovať, ako by dopadlo rozhodnutie odvolacieho súdu, prípadne ďalších súdov, na ktoré by sa žalobca obrátil. Poukazuje na rozhodnutie odvolacieho súdu KS BA sp. zn. 4Co/479/2013 zo dňa 08.10.2014.

19.1 V súvislosti s uplatnením náhrady škody zákon vždy vyžaduje splnenie 3 predpokladov a to: porušenie zákonnej povinnosti súvisiacej s výkonom advokácie, vznik škody a kauzálny nexus medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Zavinenie sa v tomto prípade nepožaduje, nakoľko zákon o advokácii zakladá objektívnu zodpovednosť advokáta za škodu spôsobenú klientovi. Zákon o advokácii však pripúšťa možnosť liberácie advokáta z tejto zodpovednosti za predpokladu, že advokát preukáže, že škode nemohol zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho žiadať.

19.2 V prejednávacom prípade súd konštatuje, že z troch zákonom požadovaných kumulatívnych predpokladov na uplatnenie nároku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú advokátom absentujú 2 požiadavky, a to: vznik samotnej škody a príčinná súvislosť medzi činnosťou advokáta súvisiacou s výkonom advokácie a vznikom škody. Kauzálny nexus znamená, že medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť bezprostredný. Atribútom príčinnej súvislosti je priame pôsobenie príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo predchádza následku a vyvoláva ho. Nepodanie odvolania (aj keď ide o porušenie právnej povinnosti) nezakladá automaticky vznik zodpovednosti za škodu. Existencia príčinnej súvislosti musí byť bezpečne preukázaná a nemožno ju len predpokladať. Navyiac škoda vyčíslená žalobcom v žiadnom prípade

nekorešponduje s jeho číselnými vyjadreniami, kedy uvádza, že dom mal hodnotu najnižšieho podania 6.000.000,- Sk pričom z notárskej zápisnice vyplýva že sa vydražil za sumu 1.800.000,- Sk a z podania jedného z jeho posledných vlastníkov W. H. zo dňa 20.11.2012, ktoré bolo realizované v konaní 9C/381/2009 vyplynulo, že dom bol dávno zbúraný a na jeho mieste stojí nová stavba, teda ani v čase vedenia predmetného konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti už neexistovala nehnuteľnosť, určenia vlastníckeho práva ku ktorej sa žalobca v tom čase domáhal.

20. Vo vzťahu ku škode v sume 36.656,- eur, ktorá mala vzniknúť ako škoda za stratu hnutel'ného majetku nachádzajúceho sa v rodinnom dome v zmysle uznesenia vyšetrovateľa ČVS: T-XXX/OVK-Z.-XXXX zo dňa 12.06.2008 súd považuje námietku premlčania za dôvodnú, navyac tu úplne absentuje pasívna vecná legitímácia žalovaného 2/. Podľa uznesenia vyšetrovateľa zo dňa 12.06.2008 malo v období od 21.06.2001 do 07.02.2005 v presne nezistenom čase z rodinného domu na ulici X. H. č. XX v Z. a nezisteným spôsobom dôjsť k odcudzeniu série hnutel'ných vecí v celkovej sume 1.237.250,- Sk. Vo vzťahu k tejto škode nie je žalovaný 2/ pasívne vecne legitimovaný, predmetný súbor hnutel'ných vecí nebol predmetom konania o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, navyac žalobca sa o škode dozvedel preukázateľne najneskôr v roku 2008 kedy došlo k začatiu trestného stíhania na neznámeho páchatel'a a nárok tak súd považuje za v celom rozsahu premlčaný.

21. K žalobcom uplatnenému nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 125.500,- eur, ktorú odôvodnil zásahom do jeho osobnostných práv tým, že žalovaná 1/ a žalovaný 2/ nespĺnili a zanedbali svoje povinnosti, ktoré vyplývali z právneho vzťahu zastúpenia klienta advokátom pri poskytovaní právnej pomoci pričom nemajetková ujma nastala tým, že mu to spôsobilo psychickú traumu v zložitej životnej situácii po prekonaní infarktu myokardu, psychické problémy, nespavosť a nenapraviteľné nevýhody, ktoré viedli až k rozvráteniu rodinných vzťahov, rozvodu manželstva a odlúčenia detí od rodičov a napokon nepriznanie vyživovacej povinnosti manželky vzhľadom na žalobcov nízky dôchodok súd uvádza, že celý nárok považuje za jednak nepreukázaný a za nedôvodný v celom rozsahu. Nemajetkovú ujmu podľa utrpenia vyčíslil na 4.000.000,- Sk, pričom po konverzii dosiahol sumu 125.500,- teda nižšiu, ako v texte žalobného návrhu. Súd konštatuje, že v tejto časti konania konal priamo so žalobcom, nakoľko v zmysle recentnej judikatúry NS SR sp. zn. 9Cdo/46/2022 zo dňa 28.02.2023 súdne konanie, v ktorom žalobca uplatňuje právo na ochranu svojej osobnosti a domáha sa priznania náhrady nemajetkovej ujmy, nie je v zmysle ust. § 47 ods. 4 ZoKR takým konaním, ktoré sa týka majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi, a preto tu ani nedochádza k jeho zákonnému prerušeniu.

22. Žalobca vyvodil svoj nárok z ustanovení o ochrane osobnosti v zmysle ust. § 11 a nasl. OZ.

22.1 Ochrana osobnosti prináleží každej fyzickej osobe ako subjektu práva. Občiansky zákonník v ustanovení § 13 neposkytuje ochranu osobnosti fyzickej osoby proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený. Neoprávnený zásah musí byť objektívne spôsobilý privodiť ujmu na osobnosti fyzickej osoby z hľadiska jej postavenia v spoločnosti. Ide o konanie proti osobnej a mravnej integrite občana, znižujúce jeho dôstojnosť, vážnosť a česť, o konanie, ktoré z hľadiska vzťahu občana k ostatným spoluobčanom ohrozuje jeho postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

22.2 Zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem relevantných zásahov, stanovuje ale znaky správania zasahujúceho do osobnosti: objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, neoprávnenosť zásahu a príčinná súvislosť medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv. Ak sú v konkrétnom prípade tieto znaky dané, má fyzická osoba právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.06.2011 sp. zn. 2 Cdo 79/2011).

22.3 Satisfakčná žaloba je prostriedok ochrany osobnostných práv, ktorého cieľom je dosiahnutie primeraného zadosťučinenia, resp. satisfakcie pre fyzickú osobu, ktorej osobnostné právo bolo porušené, a to so zreteľom na to, že zásah obyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. Základným predpokladom pre priznanie primeraného zadosťučinenia je skutočnosť, že došlo k zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý privodiť dotknutej osobe ujmu na jej osobnostných právach. Pre priznanie primeraného zadosťučinenia sa teda nevyžaduje existencia následkov zásahu a postačuje už len samotná spôsobilosť privodiť ujmu na osobnostných právach.

22.4 Peňažné zadosťučinenie môže priznať len súd svojím rozhodnutím. Peňažné zadosťučinenie má miesto len v prípade, ak sú splnené kumulatívne podmienky:

a) morálne zadosťučinenie nie je v konkrétnom prípade postačujúce a

b) neoprávneným zásahom došlo k značnému zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo jej vážnosti v spoločnosti v značnej miere.

Peňažné zadosťučinenie prichádza do úvahy len vtedy, ak vzniknutú ujmu nemožno zmierniť prostredníctvom žiadnej formy morálneho zadosťučinenia. Toto posúdenie je predmetom voľnej úvahy súdu. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy podľa ust. § 13 ods. 2 OZ musí mať súd preukázané, že sú tu okolnosti dokladajúce, že v konkrétnom prípade nestačí zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ, a to z hľadiska trvania a rozsahu nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi na postavenie v rodine a spoločnosti.

23. Žalobca sa v konaní nedomáhal morálneho zadosťučinenia, ale požadoval rovno peňažné zadosťučinenie v sume 125.500,- eur. Súd nemal splnený základný predpoklad na uplatnenie žalobcom vzneseného nároku, a tým je zásah do osobnosti, nakoľko žalobca na preukázanie ním tvrdených skutočností nenavrhol vykonať žiadne dôkazy a jeho tvrdenia tak zostali len v čisto teoretickej nepreukázanej rovine. Pokiaľ argumentoval tým, že mal psychickú traumu v zložitej situácii po prekonaní infarktu myokardu na tento bol preukázateľne operovaný začiatkom roka 2015, teda ešte pred pochybením žalovaného 2/ podať odvolanie proti rozsudku, pokiaľ argumentuje nenapraviteľnými nevýhodami, ktoré viedli až k rozvráteniu rodinných vzťahov, k rozvodu manželstva a odlúčeniu detí od rodičov a napokon nepriznaniu vyživovacej povinnosti manželky tu súd uvádza, že z iného konania, konkrétne z rozsudku KS BA sp. zn. 5Co/71/2019-311 zo dňa 21.05.2019 vo veci ochrany osobnosti voči jeho bývalej manželke je mu známe, okrem iného aj to že Okresný súd Bratislava IV, rozsudkom sp. zn. 4C/180/2013-180 zo dňa 20.09.2016 rozviedol manželstvo žalobcu s jeho manželkou. Krajský súd v Bratislave, rozsudkom sp. zn. 3Co/63/2017-331 zo dňa 15.03.2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 16.05.2018. Odvolací súd sa stotožnil so zistením súdu prvého stupňa, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k rozpadu manželstva došlo v dôsledku životných ťažkostí súvisiacich s neúspechom v podnikaní, finančnými problémami, neschopnosťou dohodnúť sa a robiť kompromisy a prenášaním viny za rozvrátenie manželstva na druhého. Z uvedeného je zrejmé, že vzájomné vzťahy medzi stranami sporu (bývalými manželmi) sú už dlhodobo hlboko rozvrátené, v dôsledku čoho je zrejma a citelná mimoriadna animozita strán sporu, ktorá vyústila aj do podanej žaloby žalobcu na ochranu osobnosti voči žalovanej. Z uvedeného teda vyplýva, že k rozvráteniu vzťahov medzi manželmi a v rodine nedošlo z dôvodu pochybenia žalovaného 2/, ale tieto mali hlbšie a podstatne staršie príčiny, ak súd vezme do úvahy skutočnosť, že návrh na rozvod manželstva bol podaný v roku 2013.

23.1 Na druhej strane musí súd ešte dodať, že sa nestotožnil ani s argumentáciou právneho zástupcu žalovaného 2/ ohľadne zodpovednosti advokáta alebo advokátskej kancelárie za spôsobenú škodu, v zmysle ktorej zákon o advokácii nemá vlastné ustanovenie, na základe ktorého by v prípade porušenia povinnosti advokátom bolo možné vyvodiť nárok na nemajetkovú ujmu, a nie je teda oprávnený domáhať sa iných nárokov ako nárokov na náhradu škody. V tejto súvislosti súd uvádza, že pokiaľ zákon o advokácii neumožňuje advokáta žalovať za zásah do osobnosti, stále je tu základný zákonný rámec a tým je Občiansky zákonník a príslušné ustanovenia § 11 až 13 OZ, ktorý je plne aplikovateľný aj na advokátov. Advokát nie je vyňatý z pôsobnosti Občianskeho zákonníka pre prípad sporov vyplývajúcich z ochrany osobnosti, platí to všeobecne pre všetky právnické profesie, preto v tejto časti súd považuje argumentáciu žalovaného 2/ za nedôvodnú.

24. Vo vzťahu k poslednému uplatnenému petitu, teda určeniu, že konaním žalovaného 1/ a 2/ bolo spoločne a nerozdielne porušené základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky súd uvádza, že v zmysle ust. § 137 CSP je v rámci civilného procesu možné podať zákonom stanovený typ konkrétnej žaloby, pričom základné členenie je na žaloby na plnenie, žaloby určovacie a iné žaloby v ust. § 137 neurčené, ktoré vyplývajú z osobitného predpisu (napríklad žaloba vlastníka stavby o zriadenie vecného bremena). Súd tak vždy posudzuje konkrétny zákonom prípustný typ žaloby pre určité konanie, ktoré pre žalobcom vznesený nárok zákon predpokladá a požaduje. Žalobný návrh je obligatórnou súčasťou žaloby, jeho absencia, neurčitosť, nezrozumiteľnosť, neúplnosť je takou vadou žaloby, ktorej neodstránenie má za následok odmietnutie žaloby (§129 CSP). K odmietnutiu žaloby nie je na mieste vtedy, ak je petit síce nesprávne formulovaný, avšak ak je pri posúdení všetkých súvislostí zrejmé, čoho sa žalobca sleduje a čo sa ním sleduje. Súd je viazaný petitom po obsahovej stránke. Nie je však viazaný jeho formuláciou. Súd vo výroku nemusí uviesť doslovné znenie žalobného návrhu, ktoré v žalobe použil žalobca. Súd uvádza, že určenie že konaním advokátov - teda žalovanej 1/ a žalovaného 2/ došlo k porušeniu základného práva na súdnu ochranu je žalobou o určenie právnej skutočnosti v zmysle ust. § 137 písm. d) CSP, avšak nie je prípustnou žalobou, uvedená

žaloba nemá žiadnu oporu v procesnom práve v CSP - v ktorom posudzovať tento typ žaloby na základe opisu skutkového stavu jednoducho civilnému súdu neprináleží, ale ani v hmotnom práve, kde žiadny osobitný predpis takýto výrok nepredpokladá. Tu je na mieste zdôrazniť aj správnosť argumentácie žalovaného 2/, v zmysle ktorej základné práva a slobody v ústave sú priznávané jednotlivcom voči štátu, to znamená, že iba štát môže porušiť právo na spravodlivý proces, nie súkromná osoba vo vzájomnom súkromnoprávnom vzťahu.

25. Súd vo vzťahu k žalovanej 1/ zamietol žalobu v celom rozsahu z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie. Vo vzťahu k žalovanému 2/ súd pri prvom petíte zamietol žalobu ako nedôvodnú, pri druhom petíte z dôvodu nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ a z dôvodne vznesenej námietky premĺčania, pri petíte č. 3 považuje súd nárok za nedôvodný a nepreukázaný a pri štvrtom petíte ide o neprípustný druh žaloby. Vo výsledku tak žalobu v celom rozsahu zamietol.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Súd úspešnej žalovanej 1/, žalovanému 2/ a intervenientovi na strane žalovaného 2/ priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi. O výške trov konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie, písomne, v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). /§ 363 CSP./

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. /§ 364 CSP./

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. /§ 365 CSP/

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

/§ 366 CSP/

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu. /§ 373 ods. 4 CSP./

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - Exekučného poriadku.